biskupa samého. Agendu kdysi důležitých generálních vikariátů zastávají dnešní doby na většině biskupské konsistoře (pokud se týká, ordinariáty).

Vikáři evangeličtí jsou pomocnými kněžími farářů.

I. Rozeznávají se:

1. Vikáři osobní, kteří za faráře, jež jsou ku službě nezpůsobilí nebo nejsou již s to, aby veškeré povinnosti svého úřadu plnili, farní úřad spravují buď zcela nebo z části.

2. Stálí farní vikáři, kteří se ustanovují k výpomoci v místech, kde farní správa vyžaduje více sil.

3. Vikáři superintendenční, kteří mají za úkol obstarávati dle poukazu superintendenta jednotlivé úkony správy farní i služby v kanceláři superintendenční.

4. Cestovní kazatelé.

Stálí farní vikáři a cestovní kazatelé volí se doživotně.

II. Úřad osobních a superintendenčních vikářů zaniká změnou v obsazení farního úřadu nebo superintendence. Po dobu uprázdnění farního úřadu může osobní vikář obstarávati veškeré úkony farní správy pod vedením a zodpovědností administratora; vikář superintendenční má však po dobu uprázdnění superintendence zástupce superintendentova dle jeho pokynů podporovati.

III. Zapravujeli farář sám celou odměnu vikářovu jmenuje jej presbyterium v souhlase s farářem; jestliže však náklad na jeho vydržování převezme úplně nebo z části obec, přísluší obci právo jej voliti jako faráře. Stálé vikáře farní a superintendenční volí obec týmž způsobem jako faráře. Pro volbu cestujících kazatelů jsou rozhodny příslušné stanovy schválené vrchní radou církevní. Za osobní a superintendentní vikáře mohou býti zvoleni i kandidáti teologie po odbytém 22. roce věku.

IV. Všichni vikáři podléhají dozoru farářovu (resp. superintendentovu), kterýž jest též zodpověden za správné obstarávání úředních záležitostí; v žádném případě nemá vikář právního nároku na nástupnictví ve farním úřadě. Všichni vikáři a kočovní kazatelé musí býti potvrzeni vrchní církevní radou, kteréhožto potvrzení mají se domáhati týmž způsobem jako faráři. Kde jsou ustanoveni ve filialních obcích stálí farní vikáři, mají z pravidla v nepřítomnosti farářově v obci předsednictvo (§§ 24, 27, 35, 37, 38, 40, 48).

Vikáři kapitulní viz Kapitoly.

Vina viz Činy trestné, Náhrada škody a Právo trestní.

Vinaři viz Řády vinařské.

Vína umělá a polovína.

I. Pojem.

Vína umělá jsou ony výrobky vínu podobné, kteréž vytvoří se beze šťávy hroznové ze směsi různých látek (z vody, vinného líhu, glycerinu, cukru, vinného kamene a pod.) a směs ta činí dojem vína; polovínem rozumí se pak výrobek obsahující víno, ale výrobku tohoto dobývá se umělým rozmnožením moštu nebo přírodního vína přimísením vody a jiných látek, kteréž rozmnožené tekutině dodávati mají příchuti vína (jako cukr, glycerin, vinný líh atd.), nebo jichž se dobývá podobným způsobem z výhnětků, kteréž zůstaly z hroznů upotřebených již ku výrobě moštu, nebo z vinných sudů. Polovínem jest i přírodní víno, které smísí se s moštem ovocným nebo s vínem ovocným (rozh. min. sprav. ze dne